

Til hr. Frank Aaens ønske om større deltagelse fra medarbejderne: Jamen det er jo det, der bliver givet mulighed for i det øjeblik, flere kan deltage på aktiemarkedet. I øjeblikket skræmmes mange mennesker fra at deltage, ikke nødvendigvis ved udsigten til, at de kan tabe penge ved kursfald, men så sandelig også, fordi omkostningerne ved at komme ind på aktiemarkedet er alt for store. Derfor kan det undre mig, at Enhedslisten også vender sig mod det, når der er tale om at udbyde medarbejderaktier og den slags, for det er man jo bekymret for. Det skal helst være sådan, at man samler pengene i nogle fonde, og det er dér, vandene skilles.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu er hr. Kim Behnke jo kendt for det meget sigende udtryk, at den mest demokratiske seddel i samfundet ikke er stemmesedlen, det er pengesedlen. Det er selvfølgelig forskellen på liberalister og på socialister. Vi mener sådan set, at stemmesedlen er den vigtigste, og den skulle også gerne kunne gælde på en arbejdsplads og for de ansatte, også uden at de er aktionærer i virksomheden, for sagen er jo, at koncentrationen er så stor, at langt de fleste virksomheder kan man jo slet ikke komme i nærheden af og få bestemmende indflydelse på.

Så vil jeg bare kommentere – og det var i virkeligheden grunden til, at jeg tog ordet – misforståelsen om, at man ikke kan indføre en afgift på valutahandel internationalt, fordi der er en ø, der hedder Cayman Island. Det er altså sådan, at der ikke er nogen, der betror en spekulationshandel til nogen, uden at de er sikre på, at den handel kan veksles til rigtige penge et sted i verden. Og det er ikke på Cayman Island, det er i New York, eller det er i Japan, eller det er i Europa, eller det er i et andet af de store finanscentre. Det er dér, pengene skal veksles til rigtige penge.

Hvis ikke de er sikre på, at det sker, så handler de ikke på Cayman Island, og derfor skal man bare lægge afgiften dér, hvor pengene bliver vekslet til rigtige penge.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

For at kunne give de rigtige svar er det jo afgørende at stille de rigtige spørgsmål. Det spørgsmål, jeg mener man skal stille for at kunne tage rigtig stilling til dette lovforslag, er følgende: Er det positivt, at så mange danskere som muligt sparer op, og er det positivt, at man også har

lyst til at spare op i aktier og ikke alene i obligationer eksempelvis? Det mener jeg er et relevant spørgsmål.

Ønsker vi, at så mange medarbejdere som overhovedet muligt sparer op i deres virksomhed, at en offentligt ansat eksempelvis også sparer op i aktier, så vi har risikovillig kapital?

For mig er det helt klart, at det selvfølgelig er ønskværdigt, at så mange som muligt sparer op, og at så mange danskere som overhovedet muligt er med til at sikre risikovillig kapital. Jeg tror faktisk, at hvis det bliver udviklingen, så får vi også bedre mulighed for de mange sociale goder, som vi ønsker, men som vi jo kun kan opretholde, hvis de også bliver finansieret.

Jeg mener, at det forslag, som skatteministeren har lagt frem og også lagt frem på en god pædagogisk måde – også det vil jeg gerne kvittere for, som ordførere før mig har gjort – er et godt og et rigtigt forslag, som vil medvirke til de ønskede virkninger, jeg har skitseret, nemlig så bredt som muligt at fremme opsparingen, og derfor støtter mit parti naturligvis også dette forslag.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Først vil jeg sige en stor tak for de rosende bemærkninger, ikke mindst i forhold til teknikken, altså måden, vi har sat tingene op på. Det er jeg meget glad for, og jeg kan sige, at mine embedsmænd gør sig store anstrengelser for at leve op til, at måden, vi præsenterer tingene på, også er en god og ordentlig måde i forhold til Folketinget. Jeg vil ikke påstå, at vi er udlært endnu, men jeg er glad for, at de ændringer, vi har lavet, er blevet positivt modtaget her i dag, og vi hører meget gerne om gode ideer, hvis der er ting, vi kan gøre endnu bedre, for det mener jeg fuldt ud er i vores fælles interesse.

Jeg var også glad for de rosende bemærkninger, der i øvrigt var. Der var flere af Folketingets medlemmer, der nærmest undskyldte, at de roste mig, og mente, at det helst ikke måtte skade mig. Det fortæller lidt om mit imageproblem, hvis jeg skulle føle, at jeg fik en skidt behandling, hvis nogen sagde noget pænt om mig. Det vil jeg gerne dementere. Jeg er faktisk en hund efter, at man siger noget pænt om mig.

Men til de politiske bemærkninger i øvrigt: Det er en lidt principiel diskussion, vi har her. Jeg er selvfølgelig helt enig med hr. Frank Aaen, når han siger: Hvorfor gøre det nu? Hvorfor kan man ikke bare lade det køre? For selvfølgelig forsvinder de 700 mio. kr. jo ikke i